

PERSECUCIÓ

(Sense pseudònim)

Corro i corro, ja no tinc lloc on fugir. Sé que m'amagui on m'amagui ell sempre em trobarà. *"Pare nostre que esteu en el cel..."*. Al final acabo dintre l'armari dels nens. Sento que ve cap a mi. Els passos pesats pujant les escales; no puc parar de tremolar, sé que el final s'acosta. *"Vingui amb nosaltres el vostre regne, faci's la vostra voluntat..."*. Sé que no trepitjaré mai més aquesta casa, després de tant de temps i tantes històries viscudes. El grinyol de la porta de l'habitació em treu dels meus pensaments. L'armari s'obre i ell està allí: alt i fort, vestit de negre, mira al buit, però sap que sóc aquí. *"... I deslliureu-nos de qualsevol mal"*. Treu la creu; tanco els ulls, i a la vegada que declama amb veu greu *" Senyor, allibereu aquesta casa dels mals esperits!"* el meu cos va desaparèixer.

Alba Julian i Solera

PREMI AL MILLOR MICRORELAT DE TERROR I GORE EN CATALÀ